

Zdravko KORDIĆ

SVJETLOST GRIMIZA

Grimizne boje umiru;
u snovima uminu
od umorne lune,
mjesečine u kupkama
I gavran u klopkama

Dani su kratki, umorni
a bludne želje sumorne
Grieh mori noć
koja spokojno utjehu donosi
kako bi zatomila grieh

Elegija grada litografijom ucrtana,
pristojnom starinom izbija u sumrak

Još samo prostranstva

Vrijeme se ne mjeri
ni dubljinom pogleda

Samo grob bih prepoznao u prostranstvu
I prije nego što legnem u njega
I vijenac nadgrobni, zeleno šuštanje
stazama plavim,
po mjesečini gazim
I zvižduk vjetra
gori u potpaljenoj šumi
U hladu mrkle noći
lože vatru,
u zlaćanom lijesu –
Plač zagonetne muze

Kruži pored pjesnika grimizna jesen
a jablani I jaseni zeleno-sive boje,
još samo oni dane broje
Muza se približuje jutru;
izbija svjetlost

Mostar, 12. siječanj A.D. 2025.